

Truyện dài
của NGUYỄN ÁI LỘ

- 78 -

phé. Bà dại mệt lết sang ấy sẽ về.
— Đè được, Tôi dại ông đừng

12

Tôi cũng được. Anh chờ em một lát
Mình ngồi uống cà phê, chờ Hoàng thấy
tối phè, rạng thêm đèn phanh. Lúi nòng
tối lái phanh. Mình châm chén ngâm
nàng lái đèn lên mèo.

— Hèn aay em dại bà. Tiếc quá anh
lại không đi bắt phu vui em được.

Hoàng nói: Anh cũng mải lo công việc mà.

Mình lảng lánh, chùng cưng như mèo. Nhưng
muốn hỏi xem Hoằng lén phim lén gì. Thương
thường hồn hay lì mua sắm sành thô lát vịt
chó nang và Mì. Cơ lè vì thế mà chúng
khoảng khôn.

Rồi tối, Minh đưa Hoàng ra
xe. Khi tôi đường Lại, chúng dừng xe để
Hoàng bước xuống, rồi di chuyển sang.

Hôm nay, phà số đông người. Hàng
đến đây dâng dâng, không có ai ngồi. Minh
đi bộ, cố gắng đỡ đỡ. Thành đường dài. Phòng
tiền không dâng người vào xem. Những bức
tranh trên bờ biển Bayview có nội dung là: Hoằng
bất chấp, không sợ, không tránh. Thành
lên dũng, giang mày, cách sựura.
Bức tranh về cảnh báu biến hóa he rực
rõ mèo sắc, nhưng khung có khán hàn và
Thành trong đó.

Hoàng ngồi khán không thể Thành dù,
liên bước lại hỏi một tên ngồi ở góc
phòng để báu tranh:

— Hèo! Thành có đèn dày không có?

Thiên nay vui vẻ dập :

— Ông ày vừa ra ngoài uống cà

Hoàng không có định ngồi chờ Thành
tại phòng tiễn. Lím. Nàng nán lại, coi
máy báu tranh khác của chàng, trước khi có ý
định rời khỏi phòng tranh, trước khi báu
chàng xuất hiện. Hoàng hoài toan xung với
kết giao mai chẩn, mới nàng dò hòn lén, hai
mắt tròn xoe mà không thoát lén, được
một lát.

Thành đón ánh mắt Hoàng. Nàng thu hồi
cam lanh lè mèo cười chào chàng. Thành vẫn
vẫn hồn.

— Cố dại bà!

Điều cớ gác xa là lím sao, nhưng Hoàng
cho thế lì phải. Cách đây dời lối xung hò
lamin ngang rảnh Thành đã hiểu rõ vị trí
của nàng và chàng lúc này.

— Èm là ngầm tranh anh. Thầy báo
đêm em vui vang đến dại cỏi.

Thành hỏi tiếp:

— Dùi cho một mảnh! |

Điều cớ gác mảnh.

Thành nắm Hoàng gác gác láy, rồi nói:

— Có hồn trinh của tôi theo nó.

Hoàng thành thê khén:

— Tỉnh bô lâm, khong ngòi mới có
bòn ném mèo khong giap sáp, mà àanh dâ
cò liêu thay doi là lúp.

Thành nói :

— Thế à, Hoàng có nhân xét khá sâu
sắc. À, đây giờ Hoàng có báu dù đâu không?

(Còn nữa)

- 122 - CỦA SƠN NAM

Tuổi nói :
— Cây trầu nhanh chờ báu. Thị, chờ
qua đây. Nhìn vào là cắn bàu cây trầu khé.
Thị Huân Lai nói:
— Nhìn cái cây trầu khe là đây mèo đời
để đào xói. Rồi không chống con báu pha
tuyệt nhô để giữ cửa, cứ như vậy hoài.
— Minh có đào sang ngày chính giữa,
hơi đầu mà thiu bàu cây trầu kia.
Lưới xuống của Lý Tuổi. Tuổi vẫn vào
trong, dùng nham mòn giếng đội đội lấp. Lý
Tuổi nói :

Nó là cây. Dùng nham cây cứng.
Quái lít là Lý Tuổi. Ông cầm nham nắp
quen tui. Hai người nhảy xuống nắp mở
cứng, vi chôn nhambi eo tui nhanh cây chí
hút mực pha ngọt mà thi. Lý Tuổi thay ho
khô xú. Mùm cay nham nắp tài ra, cầm có
dụng cu tối hơn. Ngày là quan thi tài
lòn, ván trả trả màu đen
nhưng áo và thang Hèn ài nhìn nhau.
Thang Hèn mèo miếng :

— Không chừng trong nay chúa dày vàng
— Thị mèo cùi mèo như vậy.
— Lím sao cây nài. Chàng lè xuống
xóm mà mèo vải cây xà beng.
— Đè tao về hòe.

Nhung kinh Lý Tuổi vừa day lai thi
tiếng gọi phia sau :

— Chay cây :

Thang Hèn day lai, nghe lán thứ nhì :
— Chắc là khùng ai chén vàng bạc, hoặc
chòn cái khùng là quái sứ. Minh mèo dòi qua
chòn khùng, tui quái đây. Ngày vui là
Tứ Hồi và lão bà quán đà nói. Ngày
Lý Tuổi :

— Lím sao bây giờ?
— Minh kinh rập hợp ẩn thua cung khéng
ichi loi. Họ cói thi họ ra ray. Minh
chả dường về họ mà guyt, chẳng
lè to vòi, chẳng lèo, chẳng lèo, chẳng
lèo, chẳng lèo, chẳng lèo, chẳng lèo
giai nhom mèm nhich hay sau).

Límg Hèn dòi do, theo dõi, và yu nói
vày chờ Lý Tuổi ván to mèo, bước ra và rồi
dùng lai.

(Còn nữa)

Tiểu thuyết giàn diệp

* BẠCH LANG

Dày là một sản phẩm tưởng tượng.
Do đó, mọi sự trùng hợp v.v. tên, họ,
cấp bậc, địa danh, từ ngữ chỉ định
còn v.v., đều tiêu ngay và ngoài

Còn chỉ là một ngẫu nhiên và tuỳ ngẫu
vì muốn và tránh nhiệm của tác giả

PHANII

Thôi, đã tui rủi lúi. Thưa, tôi thử. Tôi cần để là
người thua để đỡ mèo. Tôi Trung là có lúi tui tính làm
Khi biết vòi mèo là Trung là Hong Kong, tui lúi
tui rủi.

Trung là Ngoc giài:

— Dày là mèo giài thuyền. Nhưng có Mèo Huyền
tui giài mèo anh em mèo và giài thoát đó.

— Cố dại bà!

lúc nào cũng thấy có có mặt vè
ju ri im tham.

Cánh cò, cũng khó mà vui cho được
thật.

Có dại quay được cái chết của chồng, có
đinh quên cái chết ấy, hay người
chết davui lòng là thòi có?

Thiên? Cò là kim lì nên tội?

Lý khâm mèo được hai tuin, chẳng dà chết.

Chàng chết và có còn cách nào
hon là thòi sống.

Một người chết và một người tiếp tục
sống trong tình nghĩa v.v. chồng, cái song ấy,
có phần nào tayngiết dùi vòi chết.

Nhưng, có Hoa phải làm hòi nay?

Cái nhau xác tựa như cùi dường bị mèo

đâm mèo sán sán, cùi dường bị mèo

Nhận Định

Tiếp theo trang 1

hiện nay, Tổng VNCH vẫn dè dặt trong việc tàn quyền cho Xá Áp, vì ông không muốn đe do Cộng Sản lợi dụng chính những quyền hạnдан chia mìa chúng ta đưa xuống tận Xá Áp để rồi làm xấu trai bà tàng nông thôn của chúng ta. Tổng Thống nghĩ rằng việc tàn quyền phải được thực hiện từ từ và vững chắc qua nhiều giai đoạn. Rồi Xá Áp cũng sẽ được tàn quyền rộng rãi, nhưng khi nào Xá Áp tự trị có nghĩa là dù sáu tự ý, tự phòng, do đó, sự lựu lượng định của Tổng Thống, khi một số quân nhân già nguy mang kiến thức về phục vụ nông thôn thì việc tàn quyền xuống Xá Áp mới có thể được thực hiện tốt đẹp.

TIẾN TUYỀN

Hí trường

(Tiếp theo trang 1)

“phụ mẫu” của họ như vậy cần phải xét lại. Rất có thể họ đã là ai của Cộng Sản, và có thể vì lính lính họ cho Cộng Sản.

Lúc này đang là mùa Vu Lan, tức là mùa bão biển. Kép Đèo gửi lời nhân ái sinh hồn Bô Mý nam nán xóm bái từ bô nhông làm đất đờ, thì may là khai mít được và có miết.

Còn khát hắng tăng dù cho các “phụ mẫu” của các anh bộ đội, Trần cùi đòi xá xí, may họ chẳng thoát khỏi cái lò xo:

không không

Tiếp theo trang 1

Nguyễn Văn Phan

Thuyết minh về những quy luật hội

MTP

Cay, họ tháo kèi dài

và mua kinh nghiệm hội đàm

MTP

để không bị bắt

và muôn kia

đến trại giam

và muôn kia